

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

**Bryssel, 25. marraskuuta 2020
(OR. en)**

**2019/0246 (COD)
LEX 2033**

**PE-CONS 41/1/20
REV 1**

**PECHE 274
CODEC 906**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS
ASETUKSEN (EU) 2016/1139 MUUTTAMISESTA SILTÄ OSIN
KUIN ON KYSE KALASTUSKAPASITEETIN ALENTAMISESTA ITÄMERELLÄ
SEKÄ ASETUKSEN (EU) N:o 508/2014 MUUTTAMISESTA
ITÄMEREN ITÄOSAN TURSKAA, ITÄMEREN LÄNSIOSAN TURSKAA
JA ITÄMEREN LÄNSIOSAN SILAKKAA KALASTAVIEN LAIVASTOJEN
KALASTUSTOIMINNAN PYSYVÄN LOPETTAMISEN OSALTA**

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
ASETUS (EU) 2020/...,**

annettu 25 päivänä marraskuuta 2020,

**asetuksen (EU) 2016/1139 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse
kalastuskapasiteetin alentamisesta Itämerellä sekä
asetuksen (EU) N:o 508/2014 muuttamisesta Itämeren itäosan turskaa,
Itämeren länsiosan turskaa ja Itämeren länsiosan silakkaa kalastavien laivastojen
kalastustoiminnan pysyvän lopettamisen osalta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan
2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu
kansallisille parlamenteille,

ovat kuulleet Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa¹,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä²,

¹ EUVL C 106, 31.3.2020, s. 10.

² Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. marraskuuta 2020 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 18. marraskuuta 2020.

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/1139¹ vahvistetaan Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja koskeva monivuotinen suunnitelma, jäljempänä 'Itämeren monivuotinen suunnitelma'. Itämeren monivuotisella suunnitelmalla otetaan käyttöön ekosysteemilähtöinen toimintatapa kalastuksenhoitoon sen varmistamiseksi, että kalastustoiminnan haittavaikutukset meriekosysteemiin minimoidaan. Sen oltava johdonmukainen unionin ympäristölainsäädännön kanssa, erityisesti meriympäristön hyvän tilan saavuttamista vuoteen 2020 mennessä koskevan, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/56/EY² säädetyin tavoittein.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1139, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2016, Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005 muuttamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1098/2007 kumoamisesta (EUVL L 191, 15.7.2016, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiapuitteidirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

- (2) Itämeren monivuotisen suunnitelman säännöksiä, jotka koskevat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1380/2013¹ säädetyn purkamisvelvoitteen täytäntöönpanoa Itämerellä sijaitsevilla unionin vesillä koskevien yksityiskohtien hyväksymistä, olisi sovellettava myös meriloheen (*Salmo salar*) korkeaan eloonjäämisasteeseen perustuvan vapautuksen osalta.
- (3) Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) tekemän tieteellisen arvioinnin mukaan monien Itämeren lajien ja elinympäristöjen tila ei ole hyvä. Vuotuinen ravinnekuormitus ylittää edelleen alueellisesti sovitut tavoitteet keskisellä Itämerellä, Saaristomerellä ja Suomenlahdella. Ravinnepitoisuudet ovat edelleen suhteellisen korkeita, ja syvämerellä on laajoja alueita, joilla happea on vähän tai ei lainkaan. Haitallisten aineiden pitoisuudet ovat edelleen korkeita verrattuna useimpiin Euroopan meriin. Kokonaisuudessaan tämä ympäristötilanne vaikuttaa ravintoverkon toimivuuteen, vähentää kykyä sietää uusien ympäristömuutosten vaikutuksia ja selvittää niistä sekä vähentää sosioekonomisten hyötyjen, myös kalastusmahdollisuuksien, näkymiä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

- (4) Tämän tilanteen katsotaan olevan yhteydessä Itämeren itäosan turskan (*Gadus morhua*) vähenemiseen. ICESin mukaan Itämeren itäosan turskakannan biomassa on kestäättömän alhaisella tasolla. Tähän vaikuttavat vähenevä rekrytointi, saalislajien vähäinen saatavuus, ympäristötekijät ja ekosysteemin muutokset, kuten happikato, lämpötilan nousu tai saastuminen, jotka ovat kannan tila huomioon ottaen johtaneet suureen luonnolliseen kuolevuuteen, joka on arviolta kolme kertaa kalastuskuolevuutta suurempaa, ja liiallinen kalastuskuolevuus. Itämeren itäosan kauppakokoisen turskan biomassa on tällä hetkellä alimmillaan sitten 1950-luvun. Lisäksi ICES arvioi, että Itämeren itäosan turskan kutevan kannan biomassa jää keskipitkällä aikavälillä (vuoteen 2024 asti) alle kestävyysviitearvon, vaikkei kantaa kalastettaisi lainkaan, ja sen vuoksi ICES suositti kantaa koskevassa vuoden 2020 lausunnossaan, että pyynti olisi vähennettävä nollaan.
- (5) Itämeren monivuotisessa suunnitelmassa vaaditaan, että jos tieteellinen lausunto osoittaa kannan olevan uhattuna, on toteutettava korjaavia toimenpiteitä, mukaan lukien kalastusmahdollisuuksien vähentäminen ja erityiset säilyttämistoimenpiteet, ja että näitä toimenpiteitä on täydennettävä kaikilla muilla asianmukaisilla toimenpiteillä. Näihin korjaaviin toimenpiteisiin voivat kuulua asianomaisen kannan kohdennetun kalastuksen keskeyttäminen sekä kalastusmahdollisuuksien asianmukainen vähentäminen. Toimenpiteiden valinnassa on otettava huomioon tilanteen luonne, vakavuus, kesto ja toistuvuus.

- (6) Itämeren itäosan turskakannan arvioinnin perusteella komissio hyväksyi täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/1248¹, jolla kiellettiin unionin kalastusaluksilta turskan kalastus ICES-osa-alueilla 24, 25 ja 26 31 päivään joulukuuta 2019 asti. Kiellolla on ollut merkittävä vaikutus Itämeren itäosan alueeseen ja erityisesti pienimuotoiseen kalastukseen. Se on vaikuttanut myös Itämeren länsiosassa harjoitettuun kalastukseen.
- (7) Neuvoston asetuksessa (EU) 2019/1838² säädetään Itämeren itäosan turskan vuoden 2020 kalastusmahdollisuuksien tarpeellisesta ja ennennäkemättömästä vähentämisestä 92 prosentilla verrattuna vuoteen 2019 ja rajoitetaan suurimman sallitun saaliin, jäljempänä 'TAC', käyttö ainoastaan sivusaaliisiin. Kyseisen kannan kohdennettua kalastusta ei siten sallita. Tieteellisiä tutkimuksia varten on sallittua harjoittaa kalastustoimia, jotta kannan biomassan kehityssuuntaa voidaan seurata. Koska ICES-osa-alueella 24 esiintyy lähinnä Itämeren itäosan turskaa, Itämeren länsiosan turskan TACin käyttö ICES-osa-alueella 24 on sekin rajoitettu turskan sivusaaliisiin.

¹ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/1248, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2019, Itämeren itäosan turskakannan (*Gadus morhua*) säilymiseen kohdistuvan vakavan uhan lievittämiseksi toteutettavista toimenpiteistä (EUVL L 195, 23.7.2019, s. 2).

² Neuvoston asetus (EU) 2019/1838, annettu 30 päivänä lokakuuta 2019, eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Itämerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2020 ja asetuksen (EU) 2019/124 muuttamisesta tiettyjen muilla vesillä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien osalta (EUVL L 281, 31.10.2019, s. 1).

- (8) Itämeren itäosan turskasta nykyään riippuvaisilla kalastuslaivastoilla ei ole mahdollisuutta kalastaa vaihtoehtoisesti muita kantoja. On arvioitu, että Itämeren itäosan turskan kalastuksen kieltämisen aiheuttamien taloudellisten tappioiden korvaaminen edellyttäisi vaihtoehtoisten lajien arviolta 20 000 tonnin lisäsaaliita. Asetuksessa (EU) 2019/1838 säädetään kuitenkin muiden kantojen osalta huomattavista vähennyksistä vuodelle 2020, erityisesti Itämeren länsiosan turskan osalta 60 prosentin vähennyksestä ja Itämeren länsiosan silakan (*Clupea harengus*) osalta 65 prosentin vähennyksestä ja 27 prosentin vähennyksestä Pohjanlahdella.
- (9) Analyysi osoittaa, että Itämeren itäosan turskasta eniten riippuvaisissa laivastonosissa on yli 300 alusta. Ne ovat pääasiassa troolareita ja verkkoaluksia Liettuasta, Latviasta ja Puolasta. Joitakin aluksia tulee myös Tanskasta ja Saksasta. Nämä laivastonosat ovat sosioekonomisesti hyvin tärkeitä, ja niiden kunkin osuus on noin 20–50 prosenttia Liettuan, Latvian ja Puolan kansallisesta laivastosta kokoaikavastaavina ilmaistuna. Vaikuttaa siltä, että vain pieni osa laivastonosista onnistuisi selviämään lyhytaikaisesta kalastuskiellosta – muttei keskipitkän tai pitkän aikavälin kalastuskiellosta. Loput kärsivät jo nykyisin huonosta tilanteesta, joka pahenee kalastuskiellon vuoksi, tai niiden kannattavuus tulee katoamaan kokonaan. Itämeren itäosan turskakiintiöiden käyttöaste on jo useiden vuosien ajan ollut alle 60 prosenttia, ja vuonna 2018 se laski edelleen 40 prosenttiin ja vuonna 2019 tätäkin alhaisemmalle tasolle; kiintiöiden käyttöaste oli 19 prosenttia, kunnes komissio käynnisti vuoden 2019 heinäkuun puolivälissä kiireelliset toimenpiteet, mikä ilmentää tämän kalastuksen biologista ongelmaa. Koska Itämeren itäosan turskan ei odoteta elpyvän terveille tasoille edes keskipitkällä aikavälillä, kyseisiä laivastonosia vaivaa pysyvä rakenteellinen epätasapaino, minkä vuoksi laivaston rakenneuudistus on perusteltua.

- (10) Laivastojen rakenneuudistus on toteutettava asetuksen (EU) N:o 1380/2013 mukaisesti. Siinä edellytetään, että jäsenvaltioiden on ajan mittaan toteutettava toimenpiteitä laivastojensa kalastuskapasiteetin mukauttamiseksi omiin kalastusmahdollisuuksiinsa ottaen huomioon suuntaukset ja parhaat saatavilla olevat tieteelliset lausunnot niiden välisen vakaan ja kestävänsä tasapainon saavuttamiseksi. Kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle laivastojensa kalastuskapasiteetin ja niiden kalastusmahdollisuuksien välistä tasapainoa arvioiva selvitys viimeistään kunkin vuoden toukokuun 31 päivänä. Jos arvio osoittaa selvästi, että kalastuskapasiteettia ei ole tosiasiallisesti tasapainotettu kalastusmahdollisuuksia vastaavaksi, asianomaisen jäsenvaltion on laadittava toimintasuunnitelma kullekin sellaiselle laivastonosalle, jolla on havaittu olevan rakenteellista ylikapasiteettia, ja liitettävä toimintasuunnitelma selvitykseensä.
- (11) Neuvosto hyväksyi 15 päivänä lokakuuta 2019 saalisrajoituksia Itämerellä koskevan poliittisen sopimuksen vuodeksi 2020. Siinä asianomaiset jäsenvaltiot ilmoittivat, että jos niiden on tarpeen leikata laivaston kalastuskapasiteettia hallitakseen kalastuksen hiipumisen haitallisia sosioekonomisia seurauksia, ne esittävät komissiolle asetuksen (EU) N:o 1380/2013 mukaisesti toimintasuunnitelman. Asianomaiset jäsenvaltiot totesivat 17 päivänä lokakuuta 2019 myös, että koska laivaston kalastuskapasiteettia on tarpeen alentaa, on tärkeää välttää julkista tukea lisäkalastuskapasiteettiin investoimiseksi. Jäsenvaltioiden olisi saatava milloin tahansa lähettää komissiolle kalastuskapasiteettia ja kalastusmahdollisuuksia koskevat vuosittaiset selvitykset tai muutokset kyseisiin selvityksiin tällaisen toimintasuunnitelman esittelemiseksi tai sen muuttamiseksi.

- (12) Sellaisten jäsenvaltioiden kalastuskapasiteettitasot, jotka panevat täytäntöön pysyvää lopettamista koskevia toimenpiteitä Itämeren itäosan turskaa, Itämeren länsiosan turskaa tai Itämeren länsiosan silakkaa, jäljempänä 'kolme asianomaista kantaa', kohdennetusti pyytäneissä laivastonosissa, eivät saisi ylittää niiden alusten keskimääräisiä kalastuskapasiteettitasoja, joille on vuosina 2015–2019 myönnetty kolmen asianomaisen kannan kalastusmahdollisuuksia. Kyseisiä kalastuskapasiteettitasoja olisi alennettava, kun alukset poistetaan käytöstä julkisen tuen avulla, jotta kolme asianomaista kantaa voidaan elvyttää. Kyseisten jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että muiden laivastonosien aluksia ei voida siirtää mitä tahansa kolmesta asianomaisesta kannasta kalastaviin laivastonsiin, olemalla myöntämättä kyseisille alusryhmille uudelleen kalastuskapasiteettia ennen kuin kapasiteetin poistopäivästä on kulunut viisi vuotta tai ennen kuin kyseinen kanta on ollut yli $MSY B_{trigger}$ -arvon kolmen vuoden ajan sen mukaan, kumpi tapahtuu aikaisemmin. Jotta varmistetaan, että kalastuskapasiteettitasoja ei ylitetä, jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle alustava kalastuskapasiteettitasonsa ja siihen mahdollisesti tehtävät muutokset.
- (13) Koska kolmen asianomaisen kannan tilanne on vakava, jäsenvaltioiden olisi tehostettava seuranta ja valvontaa niiden alusten osalta, joilla on Itämeren itäosan turskan sivusaaliskiintiö, tai Itämeren länsiosan turskan tai Itämeren länsiosan silakan kalastusmahdollisuuksien osalta. Lisäksi kynnysmäärä, jonka ylittyessä kalastusaluksen on lähetettävä purkamista koskeva ennakkoilmoitus ja purettava saaliinsa tietyssä paikassa, olisi alennettava 250 kilogrammaan Itämeren itäosan turskan ja Itämeren länsiosan turskan osalta.
- (14) Asetus (EU) 2016/1139 olisi sen vuoksi muutettava.

- (15) ICES laati analyttisen arvion Itämeren itäosan turskakannasta, mutta ei kyennyt esittämään kalastuskuolevuuden vaihteluvälejä eikä erinäisiä viitearvoja, koska tarvittavat tiedot puuttuivat. Siksi tietojenkeruuta olisi parannettava.
- (16) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 508/2014¹ perustetulla Euroopan meri- ja kalatalousrahastolla, jäljempänä 'EMKR', mahdollistettiin kalastustoiminnan pysyvä lopettaminen 31 päivään joulukuuta 2017 asti keinona vähentää havaittua rakenteellista ylikapasiteettia. Kun jäsenvaltiot ovat havainneet rakenteellisen epätasapainon, ne ovat laatineet asetuksen (EU) N:o 1380/2013 mukaisesti toimintasuunnitelman, johon ne ovat voineet sisällyttää kalastustoiminnan pysyvän lopettamisen keinona saavuttaa toimintasuunnitelman tavoitteet.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 508/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta (EUVL L 149, 20.5.2014, s. 1).

- (17) Jotta voidaan lieventää niitä äärimmäisen vakavia sosioekonomisia seurauksia, joita yhteisöille ja kalastusta harjoittaville yrityksille aiheutuu Itämeren pitkäkestoisesta ja huonosta ympäristötilanteesta ja tästä johtuvista kalastusmahdollisuuksien huomattavista vähennyksistä, ja ottaen huomioon Itämeren monivuotisessa suunnitelmassa säädetyt erityistoimenpiteet, kalastustoiminnan pysyvään lopettamiseen kalastusalusten romuttamisen kautta olisi myönnettävä julkista tukea, jotta jäsenvaltiot voivat saavuttaa asetuksen (EU) N:o 1380/2013 mukaiset toimintasuunnitelmiansa tavoitteet ja vähentää kyseisillä laivastonosuuksilla mahdollisesti havaittua rakenteellista epätasapainoa. Asetusta (EU) N:o 508/2014 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti, jotta tuki kalastustoiminnan pysyvään lopettamiseen otetaan uudelleen käyttöön kyseisten laivastonosuuksien aluksille.
- (18) Jotta varmistettaisiin johdonmukaisuus Itämeren laivaston rakenteellisen mukauttamisen ja Itämeren monivuotisessa hoitosuunnitelmassa asetettujen säilyttämistavoitteiden välillä, kyseisten laivastonosuuksien kalastusalusten romuttamisen kautta tehtävään kalastustoiminnan pysyvään lopettamiseen myönnettävälle tuelle olisi asetettava tiukat edellytykset, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 1380/2013 ja kyseisten laivastonosuuskohtaisten kapasiteettiylärajojen noudattamista.
- (19) Kalastustoiminnan pysyvää lopettamista koskevaa tukea ei olisi Itämeren herkän ekosysteemin vuoksi myönnettävä jälkiasennuksiin, joita tehdään kalastusaluksiin muuta kuin kaupallista kalastusta varten, kuten virkistyskalastus, millä voi olla haitallinen vaikutus ekosysteemiin. Tukea olisi sen vuoksi myönnettävä ainoastaan kalastusalusten romuttamiseen.

- (20) Asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 säädetään, että julkisella tuella käytöstä poistettujen kalastusalusten kalastuskapasiteettia ei saa korvata uudella kapasiteetilla. Lisäksi kyseisessä asetuksessa säädetään, että laivastoon ilman julkista tukea tehtävän uuden kalastuskapasiteetin lisäyksen vastapainona on oltava aikaisempi ilman julkista tukea tehty vähintään samansuuruinen kalastuskapasiteetin poisto.
- (21) Koska asetuksen (EU) N:o 508/2014 mukaista tukea voidaan myöntää vuoden 2023 loppuun asti, toimintaohjelmien täytäntöönpanoa koskeva viimeinen vuotuinen täytäntöönpanokertomus olisi toimitettava viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2024. Sen vuoksi asetus (EU) N:o 508/2014 olisi muutettava.
- (22) Kun otetaan huomioon sellaisten unionin kalastusalusten huono taloudellinen tilanne, jotka ovat hyvin riippuvaisia Itämeren itäosan turskasta, ja tarve varmistaa EMKR:n tuen saatavuus kyseisten alusten kalastustoiminnan pysyvään lopettamiseen vuonna 2020, tämän asetuksen olisi tultava voimaan kiireellisesti sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla
Asetuksen (EU) 2016/1139 muutokset

Muutetaan asetus (EU) 2016/1139 seuraavasti:

1) Lisätään 1 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Tässä asetuksessa myös täsmennetään merilohen (*Salmo salar*) osalta purkamisveloitteen täytäntöönpanoa Itämerellä sijaitsevilla unionin vesillä koskevat yksityiskohdat ICES-osa-alueilla 22–32.”

2) Lisätään 7 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Komissiolle ensimmäisellä alakohdalla siirretty säädösvalta rajoittuu merilohen osalta vain kyseisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin.”

3) Lisätään luku seuraavasti:

”VI A LUKU

KALASTUSKAPASITEETIN ALENTAMINEN

8 a artikla

Kalastuskapasiteetin alentaminen Itämeren itäosan turskan, Itämeren länsiosan turskan ja Itämeren länsiosan silakan osalta

1. Jäsenvaltiot, jotka ovat hyväksyneet asetuksen (EU) N:o 1380/2013 22 artiklan 4 kohdan mukaisesti toimintasuunnitelman sellaisten laivastonosien osalta, joihin kuuluvat alukset ovat kalastaneet kohdennetusti Itämeren itäosan turskaa, Itämeren länsiosan turskaa tai Itämeren länsiosan silakkaa, jäljempänä ’kolme asianomaista kantaa’, voivat panna täytäntöön asetuksen (EU) N:o 508/2014 34 artiklan mukaisesti kalastustoiminnan pysyvää lopettamista koskevia toimenpiteitä.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin myönnetään tukea ainoastaan, jos 1 kohdassa tarkoitettussa toimintasuunnitelmassa vahvistetaan kalastuskapasiteetin alentamistavoitteet nimenomaisesti kalastusaluksille, joilla on kolmen asianomaisen kannan osalta yhden tai useamman kannan kalastusmahdollisuuksia.
3. Jäsenvaltiot voivat milloin tahansa lähettää asetuksen (EU) N:o 1380/2013 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun vuosittaisen selvityksen tai muuttaa sitä toimintasuunnitelmansa esittelemiseksi tai sen muuttamiseksi.

4. Jos jäsenvaltio panee täytäntöön tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja pysyvää lopettamista koskevia toimenpiteitä, sen kalastuskapasiteetin enimmäismäärän on vähennettävä niiden kalastusalusten kalastuskapasiteettia vastaavalla määrällä, jotka poistetaan käytöstä julkisen tuen avulla asetuksen (EU) N:o 1380/2013 22 artiklan 6 kohdan ja asetuksen (EU) N:o 508/2014 34 artiklan 5 kohdan mukaisesti.
5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle jäsenvaltioiden kalastuskapasiteetin enimmäismäärien mahdollisesta vähenemisestä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 22 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettavissa selvityksissä.
6. Jäsenvaltioiden, jotka panevat täytäntöön 1 kohdassa tarkoitettuja pysyvää lopettamista koskevia toimenpiteitä, on ilmoitettava komissiolle vuosilta 2015–2019 kaikkien niiden kalastusalusten kokonaiskalastuskapasiteetin vuotuinen keskiarvo, joille oli myönnetty kalastusmahdollisuuksia jonkin kolmen asianomaisen kannan osalta. Lisäksi jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle niiden kalastusalusten poistetun kalastuskapasiteetin kokonaismäärä, joille oli myönnetty jonkin kolmen asianomaisen kannan kalastusmahdollisuuksia.

7. Jäsenvaltioiden, jotka panevat täytäntöön 1 kohdassa tarkoitettuja pysyvää lopettamista koskevia toimenpiteitä, on varmistettava, että niiden kalastusalusten kalastuskapasiteetti, joille oli myönnetty jonkin kolmen asianomaisen kannan kalastusmahdollisuuksia, ei ylitä 6 kohdan mukaisesti komissiolle ilmoitettua kalastuskapasiteetin vuotuista keskiarvoa. Tätä varten millekään kyseisistä alusryhmistä ei myönnetä uudelleen kalastuskapasiteettia ennen kuin kalastuskapasiteetin poistopäivästä on kulunut viisi vuotta tai ennen kuin kyseinen kanta on ollut yli $MSY B_{trigger}$ -arvon kolmen vuoden ajan sen mukaan, kumpi tapahtuu aikaisemmin.”

4) Korvataan 11 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1224/2009 17 artiklan 1 kohdassa säädetään, kyseisessä artiklassa säädetty ennakoilmoitusvelvoite koskee kokonaispituudeltaan vähintään kahdeksan metrin pituisten unionin kalastusalusten päälliköitä, joilla on aluksella vähintään 250 kilogrammaa turskaa tai kaksi tonnia pelagisia kantoja.”

5) Korvataan 14 artiklan a alakohta seuraavasti:

”a) 250 kilogrammaa turskaa;”

6) Lisätään artikla seuraavasti:

”14 a artikla

Saaliiden valvonta Itämeren itäosan turskan, Itämeren länsiosan turskan ja Itämeren länsiosan silakan osalta

Jäsenvaltioiden on tehostettava seurantaa ja valvontaa niiden alusten osalta, joilla on Itämeren itäosan turskan sivusaaliskiintiö, tai Itämeren länsiosan turskan tai Itämeren länsiosan silakan kalastusmahdollisuuksien osalta.”

2 artikla
Asetuksen (EU) N:o 508/2014 muutokset

Muutetaan asetus (EU) N:o 508/2014 seuraavasti:

- 1) Muutetaan 34 artikla seuraavasti:
 - a) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kuitenkin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1139* 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun Itämeren itäosan turskan osalta tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa oleva viittaus kahteen kalenterivuoteen on luettava viittaukseksi vuosiin 2017 ja 2018.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1139, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2016, Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2187/2005 muuttamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1098/2007 kumoamisesta (EUVL L 191, 15.7.2016, s. 1).”;

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Tämän artiklan nojalla tukea voidaan myöntää 31 päivään joulukuuta 2017 asti, paitsi jos pysyvää lopettamista koskevia toimenpiteitä toteutetaan seuraavien monivuotisten suunnitelmien tavoitteiden saavuttamiseksi:

- a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/1022* perustettu läntisen Välimeren pohjakalakantoja hyödyntäviä kalastuksia koskeva monivuotinen suunnitelma;
- b) Itämeren turska-, silakka- ja kilohailikantoja ja näitä kantoja hyödyntäviä kalastuksia koskeva, asetuksella (EU) 2016/1139 perustettu monivuotinen suunnitelma, sikäli kuin kyseessä ovat alukset, joilla on kohdennetusti kalastettu Itämeren itäosan turskaa, Itämeren länsiosan turskaa tai Itämeren länsiosan silakkaa asetuksen (EU) 2016/1139 8 a artiklan mukaisesti.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2019/1022, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, läntisen Välimeren pohjakalakantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta ja asetuksen (EU) N:o 508/2014 muuttamisesta (EUVL L 172, 26.6.2019, s. 1).”;

c) korvataan 4 a kohta seuraavasti:

”4 a. Asetuksen (EU) 2019/1022 tavoitteiden saavuttamiseksi toteutettuihin pysyvää lopettamista koskeviin toimenpiteisiin liittyviin menoihin voidaan myöntää EMKR:n tukea 16 päivästä heinäkuuta 2019.

Asetuksen (EU) 2016/1139 ja erityisesti sen 8 a artiklan tavoitteiden saavuttamiseksi toteutettuihin pysyvää lopettamista koskeviin toimenpiteisiin liittyviin menoihin voidaan myöntää EMKR:n tukea ... päivästä ...kuuta ... [tämän asetuksen voimaantulopäivä].”;

d) korvataan 6 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”6. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kalastustoiminnan pysyvän lopettamisen tukea voidaan myöntää ilman romuttamista edellyttäen, että aluksiin tehdään muuta toimintaa kuin kaupallisen kalastuksen harjoittamista varten tarvittavat muutokset. Kyseistä poikkeusta ei sovelleta 4 kohdan b alakohdan mukaisesti myönnettyyn tukeen.”

2) Korvataan 114 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on toimitettava toimintaohjelman edellisen kalenterivuoden täytäntöönpanoa koskeva vuotuinen täytäntöönpanokertomus komissiolle viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2016 ja tämän jälkeen vuosittain viimeistään 31 päivänä toukokuuta, vuoteen 2024 asti. Vuonna 2016 toimitetun kertomuksen on katettava kalenterivuodet 2014 ja 2015.”

3 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja